

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Μαΐου 2011 [αίτησης του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Deutsche Telekom AG κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-543/09) ⁽¹⁾

(Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Οδηγία 2002/22/EK — Άρθρο 25, παράγραφος 2 — Οδηγία 2002/58/EK — Άρθρο 12 — Παροχή υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγου και καταλόγου συνδρομητών — Υποχρέωση επιχειρήσεων χορηγούσας αριθμούς τηλεφώνου να διαβιβάζει σε άλλες επιχειρήσεις τα στοιχεία που έχει στην κατοχή της και αφορούν τους συνδρομητές τρίτων επιχειρήσεων)

(2011/C 194/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Deutsche Telekom AG

κατά

Bundesrepublik Deutschland

παρισταμένων των: GoYellow GmbH, Telix AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 25, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (EE L 108, σ. 51), καθώς και του άρθρου 12 της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (EE L 201, σ. 37) — Υπηρεσίες παροχής πληροφοριών καταλόγου — Έννοια της επιβληθείσας σε επιχείρηση παρέχουσας αριθμούς τηλεφώνων σε συνδρομητές της υποχρέωσης να δίδει σε άλλες επιχειρήσεις όλα τα απαραίτητα στοιχεία για την έκδοση καθολικού καταλόγου ή την παροχή καθολικής υπηρεσίας πληροφοριών — Στοιχεία αφορώντα τους συνδρομητές τρίτων επιχειρήσεων

Διατακτικό

1) Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα στις επιχειρήσεις, οι οποίες χορηγούν αριθμούς τηλεφώνου σε τελικούς χρήστες, την υποχρέωση να διαβιβάζουν σε επιχειρήσεις, των οποίων η δραστηριότητα συνίσταται στην παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγου και υπηρεσιών καταλόγου

συνδρομητών, όχι μόνο τα στοιχεία των συνδρομητών τους, αλλά και τα στοιχεία συνδρομητών τρίτων επιχειρήσεων τα οποία έχουν στην κατοχή τους.

2) Το άρθρο 12 της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία [της] ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει σε επιχείρηση εκδίδουσα δημόσιους καταλόγους την υποχρέωση να διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αφορούν τους συνδρομητές άλλων παρεχόντων τηλεφωνικές υπηρεσίες και τα οποία έχει στην κατοχή της, σε τρίτη επιχείρηση, της οποίας η δραστηριότητα συνίσταται στην έκδοση έντυπου ή ηλεκτρονικού δημόσιου καταλόγου ή στο να καθιστά δυνατή την πρόσβαση στους καταλόγους αυτούς μέσω υπηρεσιών πληροφοριών, χωρίς να απαιτείται για τη διαβίβαση αυτή εκ νέου η συγκατάθεση των συνδρομητών, υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι, αφενός, οι συνδρομητές αυτοί ενημερώθηκαν, πριν από την αρχική καταχώριση των δεδομένων τους σε δημόσιο κατάλογο, για τον σκοπό του, καθώς και για το ενδεχόμενο κοινοποιήσεως των δεδομένων αυτών σε άλλο πάροχο τηλεφωνικών υπηρεσιών και εφόσον, αφετέρου, διασφαλίζεται ότι τα οικεία δεδομένα, κατόπιν της διαβιβάσεώς τους, δεν θα χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς εκτός από αυτούς για τους οποίους συνελέγησαν ενόψει της αρχικής δημοσιεύσεώς τους.

⁽¹⁾ EE C 80 της 27.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Enel Maritsa Iztok 3 AD κατά Direktor «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» NAP

(Υπόθεση C-107/10) ⁽¹⁾

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — ΦΠΑ — Οδηγίες 77/388/ΕΟΚ και 2006/112/EK — Επιστροφή φόρου — Προθεσμία — Τόκοι — Συμφωνισμός — Αρχές της ουδετερότητας του φόρου και της αναλογικότητας — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2011/C 194/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Enel Maritsa Iztok 3 AD

κατά

Direktor «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» NAP

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad Sofia-grad — Ερμηνεία των άρθρων 18, παράγραφος 4, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και 183, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Δεσμευτική προθεσμία για την επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ, κατά τη λήξη της οποίας πραγματοποιείται ο υπολογισμός των τόκων που οφείλονται στον υπόχρεο — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας κατά τη διάρκεια του εν λόγω υπολογισμού, με αποτέλεσμα να προβλέπεται ότι, σε περίπτωση φορολογικού ελέγχου, ο υπολογισμός πραγματοποιείται από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης επί του φορολογικού ελέγχου — Εύλογη προθεσμία — Δυνατότητα επιστροφής του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ με συμψηφισμό τού προς επιστροφή ποσού με φορολογικές οφειλές του υποχρέου — Αρχές της ουδετερότητας του φόρου και της αναλογικότητας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 183 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως η οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/138/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, έχει την έννοια, σε συνδυασμό με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η εθνική ρύθμιση που προβλέπει την αναδρομική παράταση της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να επιστρέφεται το πιστωτικό υπόλοιπο φόρου προστιθέμενης αξίας, εφόσον η ρύθμιση αυτή στερεί τον ιδιώτη από το δικαίωμα λήψης τόκων υπερημερίας επί του επιστρεπτέου ποσού, το οποίο είχε ο ιδιώτης αυτός πριν από την έναρξη της ισχύος της εν λόγω ρύθμισης.
- 2) Το άρθρο 183 της οδηγίας 2006/112, κατόπιν της τροποποίησης της οδηγίας αυτής με την οδηγία 2006/138, ερμηνεύομενο υπό το πρίσμα της αρχής της ουδετερότητας του φόρου, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι η κανονική προθεσμία για την επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου φόρου προστιθέμενης αξίας, μετά τη λήξη της οποίας οφείλονται τόκοι υπερημερίας επί του επιστρεπτέου ποσού, παρατείνεται σε περίπτωση κίνησης διαδικασίας φορολογικού ελέγχου, με αποτέλεσμα να μην οφείλονται τέτοιοι τόκοι πριν από την ημερομηνία περάτωσης της διαδικασίας αυτής, μολονότι έχει ήδη πραγματοποιηθεί μεταφορά του υπολοίπου αυτού κατά τις τρεις επόμενες φορολογικές περιόδους μετά την περίοδο κατά την οποία δημιουργήθηκε το υπόλοιπο αυτό. Αντίθετα, δεν είναι αντίθετος προς τη διάταξη αυτή ο καθορισμός της διάρκειας της κανονικής αυτής προθεσμίας σε 45 ημέρες.
- 3) Το άρθρο 183 της οδηγίας 2006/112, κατόπιν της τροποποίησης της οδηγίας αυτής με την οδηγία 2006/138, έχει την έννοια ότι η επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου φόρου προστιθέμενης αξίας που πραγματοποιείται με συμψηφισμό δεν αντιβαίνει στο άρθρο αυτό.

(¹) ΕΕ C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts κατά JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Υπόθεση C-144/10) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές υποθέσεις — Άρθρα 22, σημείο 2, και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους της έδρας να επιληφθεί διαφορών σχετικά με το κύρος των αποφάσεων των εταιρικών οργάνων — Έκταση — Αγωγή ασκηθείσα από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με αίτηση να διαπιστωθεί η ακυρότητα συμβάσεως για τον λόγο ότι, κατά το ενάγον, οι αποφάσεις των οργάνων του περί συνάψεως της συμβάσεως αυτής δεν είχαν ληφθεί εγκύρως — Εκκρεμοδικία — Υποχρέωση του δικαστηρίου που επελήφθη δεύτερο της υποθέσεως να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία — Περιεχόμενο]

(2011/C 194/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts κατά

JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Kammergericht Berlin — Ερμηνεία των άρθρων 22, σημείο 2, και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους της έδρας για τις διαφορές σχετικά με το κύρος των αποφάσεων των οργάνων των εταιριών — Εφαρμογή του ως άνω κανόνα αποκλειστικής διεθνούς δικαιοδοσίας επί αγωγής που ασκείται από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου προκειμένου να αναγνωρισθεί η έλλειψη ισχύος συμφωνίας λόγω ακυρότητας των αποφάσεων των οργάνων του για τη σύναψη της συμφωνίας αυτής

Διατακτικό

Το άρθρο 22, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται επί ένδικης διαφοράς στο πλαίσιο της οποίας εταιρία διατείνεται ότι δεν μπορεί να της ανταχθεί σύμβαση, για τον λόγο ότι απόφαση των οργάνων της περί της συνάψεως της συμβάσεως δεν ελήφθη, κατά την εταιρία, εγκύρως εξαιτίας παραβάσεως του καταστατικού της.

(¹) ΕΕ C 148 της 5.6.2010.